

Emmanuelparochie

Nieuws uit onze geloofsgemeenschappen

Heilige Nicolaas te Lierderholthuis

Viering 160-jarig bestaan was een onder onsje

In 2013 is het 150-jarig bestaan van de kerk groots gevierd met verschillende activiteiten. We zijn nu tien jaar verder en daarom stonden wij op **zondag 14 mei** jl. even stil bij deze mijlpaal. Voor deze viering waren geen notabelen uitgenodigd. Dit was een bewuste keus van de pastoraatsgroep. De viering was bedoeld als **een dank-zegging voor alle parochianen die het mogelijk hebben gemaakt samen kerk te zijn in Lierderholthuis**. Vele parochianen waren naar de kerk gekomen om het 160-jarig bestaan van de H. Nicolaas te vieren. Zangkoor Together had enkele nieuwe liederen voor deze feestelijke viering ingestudeerd. Er werd in het Nederlands, Engels, Latijn en in het Sallands gezongen en het klonk fantastisch. Else speelde 'I don't know how to love Him' op haar dwarsfluit. Het was een boeiende viering waarin **stil werd gestaan bij Moederdag, Maria en het 160-jarig bestaan van de kerk**.

Het was ook de dag van **Matthias**, hij is patroonheilige van bouw- en timmerlieden. In de afgelopen 160 jaar werd er letterlijk en figuurlijk in onze geloofsgemeenschap gebouwd aan de vele veranderingen en bewegingen die plaats hebben gevonden in dit tijdperk. Er stonden door de gehele kerk **verschillende gebruiksvoorwerpen** door de jaren heen, zoals de geborduurde communiebankkleden. Deze kleden riepen bij sommige mensen herinneringen op. De moeder van pastoor Benschop heeft tussen 1956 en 1962 deze kleden gemaakt. Verder waren er misboekjes, foto's, een kelk, monstrans, een missaal uit 1920 en kazuifels te bewonderen. Deze expositie heeft drie weken in de kerk gestaan. Na de viering was er koffie met een cup cake en een PowerPointpresentatie met heel veel afbeeldingen van het 150-jarig bestaan.

Tussenzang door zangkoor Together gezongen op zondag 14 mei (melodie: Het Dorp)

Thuis heb ik nog een foto kaart, die een herinnering bewaard,
Van iets wat ik nog altijd ken.
Van heel veraf kun je hem zien, de klokken luiden bovendien,
Het is een plek waar ik graag ben.
De kerk, hij is het middelpunt, en het is iedereen gegund,
om hierbinnen te komen lopen.
Een doopje of een trouwerij, daarvan wordt iedereen toch blij,
De deur, is altijd open,

Refrein: De kerk, al honderd zestig jaren, en daarom zijn we bij elkaar.
Samen te bidden, samen zingen, zal dit voorgoed blijven bestaan?

Dank aan alle vrijwilligers, lectoren en de voorgangers,
De klusgroep van het onderhoud.
Uren, dagen, maanden, jaren, werken zij nog steeds tezamen,
Het zijn mensen waar je graag op bouwt.
De kerk, dit prachtige gebouw, een ontmoetingsplek ook voor jou,
Eieren zoeken met Palmpasen
Elk communicantje is uniek, en buiten staat dan de muziek,
Een lied voor ons te blazen.

Refrein.

Op maandag 29 mei, 2^e Pinksterdag, was er een **Emmanuelviering** in onze kerk en ook toen hebben we aandacht besteed aan het 160-jarig kerkgebouw. Aan het begin van deze viering vertelde Wim Logtenberg over het ontstaan van onze kerk. Als slotlied zong het gemengde koor een zelfgemaakt lied in het Sallands op melodie van Country Roads. Na afloop was er voor alle Emmanuelparochianen de gelegenheid om **elkaar te ontmoeten onder het genot van een kop koffie met een cupcake.**

Slotlied door het gemengde koor gezongen op 2^e Pinksterdag (Melodie: Country Roads)

Lierderholthuis, Hart van Salland, met de kerke, in 't midden van 't dörp,
Elke zundag, stiet de deure lös, veur een dienst met bidd'n, elke wêke weer.

Refrein: Zing ma met, met ons koor, met mekaer, zing ma met,
Elke zundag, ook met Paesen en met Kerst, zing ma met.

Smoans om half neeg'n, sloat de klokk'n, iedreen wakk'r, wat gif det een hels kabaal.
En de köster, löp nao 'n kwartier, achter nao de kerke, zet de schaaklaar uut. Refrein:

Bedankt aan alle vriewillegers en veurgangers,
Elke wêke kunt wie nog samen wèhn.

Honder zestig joar in disse kerke, ieder wiekend samen met mekaer, met mekaer. Refrein:

Ker(K)mis viering

Het **feestweekend** is dit jaar van vrijdag **30 juni tot en met 2 juli**. Op het feestterrein achter het Dorpshuis vinden dan vele activiteiten plaats voor jong en oud.

Op **zondag 2 juli is er om 9.00 uur een viering in de tent op het feestterrein**. In deze gebedsviering gaat Pastor Marga Klein Overmeen voor. Het gemengd koor en zangkoor Together zorgen voor de muzikale klanken. **Iedereen is van harte welkom.**

Heilig Hart van Jezus te Lemelerveld

4 Mei herdenking door Con Amore Lemelerveld

In het kader van de **nationale dodenherdenking** was er afgelopen donderdagavond een **bijzondere bijeenkomst in de Brugkerk**. De organisatie van deze bijeenkomst was in handen van het koor Con Amore. Aangevuld met een gelegenheidsorkest en een dertigtal enthousiaste gastzangers werd het **Requiem van Michael Haydn** uitgevoerd. Een enorm gemengd koor stond in de Brugkerk op een groot podium opgesteld. Vóór het podium was ruimte voor een magnifiek samengesteld orkest.

Voorzitter Johan Neppelenbroek verrichtte een woord van welkom met een korte toelichting op het programma en een introductie van het koor, de (gast)solisten, het (strijk)orkest, de organist/pianist en de dirigent. Het 'voorprogramma' begon met een viertal ingetogen koorwerken. Aansluitend werd er overgeschakeld naar de live-uitzending op De Dam, waarin de twee minuten stilte en kranslegging voorbij kwamen. Het Wilhelmus werd vervolgens door alle aanwezigen in de Brugkerk uit volle borst meegezongen. En dan is de toon gezet, want het negental koorwerken dat na de kranslegging volgt, zoals het Requiem Aeterna/Kyrie, het Sanctus, Dies Irae en het Agnus Dei, is verrassend aangrijpend en indringend en zwelt aan in volume en kracht. De onmacht, de pijn, het verdriet en de dramatiek; het is allemaal voelbaar in de muziek dat subliem werd neergezet door het **samenspel tussen solisten, orkest en koor**. Voorafgaand aan het 'hoofdprogramma' was er een korte toespraak van **wethouder Jan Uitslag** met 'herdenkingen' aan verleden en heden en de verbijstering dat er tot op de dag van vandaag nog steeds oorlog wordt gevoerd. **'Vrijheid is de verantwoordelijkheid om de ander te blijven zien. Dat vergt een open houding met oog en oor, voor verhalen van toen en van nu'**, aldus wethouder Uitslag. Na het slotakkoord van de afsluiter 'Cum sanctis tuis in aeternum' volgde een **daverend applaus**. Een geheel **verdiende staande ovatie** voor het gehele 'Con Amore-memoire-concept'. Tot slot bedankte Johan alles en iedereen die op wat voor manier, of in welke vorm dan ook heeft bijgedragen, ondersteund, geïnspireerd, geactiveerd of geluisterd heeft. **Muziek is emotie en met deze uitvoering heeft Con Amore de juiste en gevoelige snaar van de dodenherdenking geraakt.**

Eerste Heilige Communie in Lemelerveld

Op **zondag 14 mei** hebben **dertien kinderen** hun Eerste Heilige Communie gedaan. Het was een **feestelijke viering** met als voorgangers pastoor Monninkhof en pastor Marga klein Overmeen. Een samengesteld koortje verzorgde de zang.

De **voorbereidende lessen werden gegeven door Katinka Haas** die dat altijd weer erg leuk doet met de kin-

deren. De kinderen gingen naar de bakker om een broodje te bakken voor de broodviering. Tijdens de broodviering werd

het broodje gebroken en uitgedeeld aan de ouders die voor de broodviering waren uitgenodigd. Tijdens de viering stelden de kinderen zich voor aan de geloofsgemeenschap. Het was een mooie feestelijke viering.

Heilige Cyriacus te Dalfsen

Bedevaart naar Luttenberg

Op **12 mei jl.** zijn we met een groep van **veertien personen**, op eigen gelegenheid, naar Luttenberg geweest, onder begeleiding van **pastor Marga**, die eerst voorging in een **Communieviering in de kerk**. Op de eerste banken lagen boekjes, met daarin de viering en enkele Marialiederen. Natuurlijk kon het Ave Maria niet ontbreken. Tijdens de viering zongen we gezamenlijk enkele liederen.

Daarna gingen we naar een zaal in het parochiehuis waar we koffie en thee kregen met aansluitend een kop soep en belegde broodjes.

's Middags gingen we naar de **Mariagrot**. We zaten op stoelen voor de grot en zongen opnieuw enkele liederen, baden tien weesgegroetjes en pastor Marga eindigde met een persoonlijke handoplegging. Dit werd gedaan in stilte. Als slot werden er in de grot waxinelichtjes aangestoken.

We maakten nog een **kleine wandeling door het bos**, waar we een 2de kapel te zien kregen, dat zich achter een hek bevond. Ook daar waren we even stil.

Tegen kwart over twee gingen we, met een **indrukwekkend en opzienbarend gevoel** weer huiswaarts.

Het ontstaan van de grot

Ter gelegenheid van het 25-jarig priesterfeest van pastoor Petrus Butzelaar werd in **1914** door parochianen begonnen met de bouw van de grot aan het kort daarvoor ook door hen aangelegde speciale processiepad. Bij de grot werd Maria vereerd en werd zij het middelpunt van een jaarlijkse processie. Door de jaren heen ontstond bovendien de gewoonte om gedurende de zomermaanden door de dorpelingen gezamenlijk bij de grot avondgebeden te bidden. In de tweede helft van de jaren 40 werd de grot de plaats van gezamenlijke smeekbeden voor de behouden terugkomst van 20 jonge Luttenbergse dienstplichtigen. Zij waren naar Nederlands-Indië gestuurd vanwege de daar woedende onafhankelijkheidsstrijd. Toen allen na het tropenavontuur weer veilig thuis waren gekomen, legde men uit dankbaarheid daarvoor een elektrische lichtkrans rond het Mariabeeld aan. Het parochiebestuur beloofde toen, dat de verlichting 'eeuwigdurend' zou zijn. Daarna verminderde de belangstelling voor de grot en in 1962 werd de laatste processie gehouden.

Het bouwwerk takelde af. In 1973 bleek de bouwvalligheid door roestend betonijzer zo groot dat afbraak onontkoombaar was. De Luttenbergse gelovigen kwamen weer in actie en in 1975 kon het vertrouwde Mariabeeld in een geheel nieuw opgetrokken degelijke replica van de betonnen grot worden geplaatst. In 2015 is met een Heilige Mis en een tentoonstelling het 100-jarig bestaan van het in 1999 tot rijksmonument verklaarde religieuze bouwwerk gevierd. Anno 2016 is de grot, midden in het dorp, meer een enigszins opzienbarende toeristische bezienswaardigheid dan een plaats van devotie. Niettemin is het de moeite waard om het eens te bezichtigen.
Ria Mars

Heilige Cyriacus te Hoonhorst

Hemelvaart in Hoonhorst

Op donderdagmorgen ging om 7.00 uur een groepje enthousiaste dauwtrappers op pad met Marga klein Overmeen voor een wandeling door de mooie natuur rondom Hoonhorst.

Onderweg vertelde Marga het verhaal hoe het roodborstje aan zijn naam komt. (Voor wie nieuwsgierig is, zoek het op internet. Het is de moeite waard. Het scheppingsverhaal en het lijdensverhaal komen er in voor).

De tocht eindigde bij de boerderij van Guus en Angela Diepman. Inmiddels waren daar ook andere parochianen naar toe gekomen voor een Boerderijviering. In de intieme, lokale plattelands sfeer van deze boerderij ontstond er een mooie communieviering. Daar was iedereen het na afloop over eens.

Onder het genot van een kopje koffie/ thee en een broodje werd er nog gezellig nagepraat.

Onze Lieve vrouw van Fatima te de Belte

Dauwtrappen Hemelvaart

Op een koude maar mooie Hemelvaartsdag hadden we weer het **traditionele dauwtrappen voor de achtste keer in onze locatie De Belte.**

Om 7.00 uur zijn we begonnen met een viering in de kerk.

Pastor Butti ging voor in de viering. Na de viering stond er een heerlijk ontbijt klaar in de Zandbelt.

Daarna begonnen we aan een **mooie fietstocht van ongeveer 25 kilometer**, die dit jaar richting

Dedemsvaart, Lutten ging. Halverwege de fietstocht was er pauze bij de boerderij van de familie Vetker-Grevelman in Oud Lutten voor een kop koffie met een koek erbij. De familie Vetker-Grevelman heeft nog wat verteld over hun bedrijf. Na de pauze stapten we weer met z'n allen op de fiets richting de kerk.

Het was weer een **zeer geslaagde en een gezellige** Hemelvaartsdag, waar we zeker mooi op terug kunnen kijken.

Sacramentsprocessie in De Belte

Evenals voorgaande jaren wordt er ook in 2023 weer een Sacramentsprocessie gehouden in de O.L. Vrouw van Fatima kerk te De Belte en wel op **zondag 11 juni 2023, aanvang 10.00 uur.**

We beginnen met een plechtige Eucharistieviering in de kerk, waarin pastoor Monnikhof zal voorgaan. Na de kerkelijke viering gaan we in processie naar het rustaltaar op het kerkhof.

Wij hopen vele parochianen te ontmoeten op de jaarlijkse processie.

Na afloop wordt u uitgenodigd om een kop koffie/thee te komen drinken in het parochiezaaltje.

De Processiecommissie.

Sint Vitus te Dedemsvaart

In Dedemsvaart is tegen de kerk een **veiligheidsladder** geplaatst om werkzaamheden boven de koepel te verrichten. Door het luik kom je op de koepel om bijvoorbeeld lampen te vervangen in de kerk. (foto links)

Ook is de **verlichting voor de klok op de kerk vervangen**, en weer op de juiste tijd gezet.

De Mariakapel is weer opgepoetst en aangepast, voor de veiligheid van brandende kaarsen in de kapel.

Op de begraafplaats in Dedemsvaart, is door ons een oud **“veldkruis”** geplaatst.

Catechese

Kennen, vieren en beleven

Catechese cursus over ons Rooms Katholiek geloof

Als U uw kennis van ons Rooms Katholiek geloof wilt opfrissen, of als U de rijkdom van ons Rooms Katholiek geloof beter wilt leren kennen, nodigen wij U van harte uit om deel te nemen aan de komende **catechese cursus over ons Rooms Katholiek geloof: kennen, vieren, en beleven**.

Aan de hand van de drie pijlers van ons katholieke geloof: ons geloof kennen, vieren en beleven, zullen we stil staan bij vragen als:

- Wanneer wij ons geloof uitspreken, *belijden* wij ons geloof in de Drieëne God: Vader, Zoon en Heilige Geest. Wat zijn de diepere achtergronden van deze geloofsbelijdenis?
- We belijden niet alleen ons geloof, maar we *viëren* het ook. Wat wordt hiermee bedoeld? En welke rol vervullen de zeven sacramenten hierin?
- We belijden ons geloof, we vieren het, maar we mogen het ook *beleven*. Van dag tot dag moeten we ons geloof ook waarmaken. In Jezus' spoor gaan we op weg. Welke 'wegwijzers' kunnen ons daarbij helpen?

Pastoor André Monninkhof zal deze avonden inhoudelijk begeleiden. Het zijn avonden met informatie en vooral vorming. De cursus bestaat uit tien bijeenkomsten. Uw aanwezigheid bij alle avonden wordt verondersteld. Het cursusmateriaal bestaat uit het "Geloofsboek *Belgische Bisschoppen*", zelf aan te schaffen, en verkrijgbaar via internet.

Deze catechese cursus bereidt tevens voor op opname in de Rooms Katholieke kerk.

Data:

De bijeenkomsten vinden plaats telkens op een woensdag:

- 27 september, 25 oktober, 22 november, 20 december 2023
- 31 januari, 28 februari, 20 maart, 24 april, 22 mei, 12 juni 2024

Aanvang 20.00 uur, op het adres: Nering Bögelstraat 1-A, 7731 EL Ommen.

U kunt zich opgeven per e-mail: brigitta.seekles@emmanuelparochie.nl

Diaconie

Boeiend - vloeiend – groeiend en bloeiend maar ook vermoeiend en nog nagloeiend

Dat is in een paar woorden gezegd, de samenvatting van de bedevaart naar Lourdes.

Met **42 parochianen uit onze Emmanuelparochie** stapten we in Lemelerveld, **na de zegen door pastor de Vries** ('s morgens om 5 uur) in de bus voor de reis naar Lourdes. Met **900 andere pelgrims uit ons Bisdome** maakten we de reis per bus en TGV (hogesnelheidstrein) richting het zuiden van Frankrijk. Precies op tijd voor het avondeten arriveerden we in de verschillende hotels. De mensen die met het vliegtuig en de bus reisden waren inmiddels al aangekomen. Dat was dus perfect georganiseerd.

Boeiend

De eerste avond zijn velen van ons al even wezen kijken bij **de grot waar Maria is verschenen aan Bernadette**. De volgende dag vond daar onze eerste eucharistieviering plaats. Deze viering met als hoofdcelebrant kardinaal Eijk werd rechtstreeks uitgezonden op t.v.

In totaal hebben we elke dag minimaal een viering en soms twee vieringen bijgewoond. Naast kardinaal Eijk was ook Mgr. Woorts menigmaal voorganger. Eerlijk gezegd vond ik het aantal vieringen te veel, aan het einde van de week ging me dat echt tegenstaan. De verhalen er om heen vond ik wel zeer boeiend. De belevenissen van Bernadette; de plek waar ze de verschijningen heeft gezien, waar ze woonde enz.

Het thema van deze bedevaartreis was: “Ga zeggen aan de priesters dat men hier een kapel bouwt en dat men hier in processie komt”. Dat zijn de woorden die Bernadette hoorde van Maria en die zij heeft overgebracht. Tot op de dag van vandaag trekken mensen in processie langs de plek van de verschijningen.

Vloeiend

De **lichtprocessie** die in de avond plaatsvond maakte grote indruk. Velen van ons hebben meegelopen en anderen hebben aan de kant zitten kijken. Mensen uit verschillende landen die allemaal Avé, Avé Maria zingen en zwaaiden met hun kaarsje.

De **viering met de handoplegging** was voor menigeen een kostbaar en emotioneel moment. Het was heel jammer dat die viering werd afgesloten met het afscheid van Ben Lokate als ceremoniaris van de Kardinaal. Dat paste niet bij de beleving van de viering en het gevoel dat wij daarbij hadden.

De (kleine) kruisweg die wij gelopen hebben kwam ook even binnen.

Iedereen had wel een keer een moeilijk moment, soms moest je even alleen zijn om te verwerken wat je gehoord of gezien had. De tranen kwamen vanzelf. Ze vloeiden overigens niet altijd van verdriet maar ook van het plezier dat we met de groep hadden.

Bloeiend en groeiend

Na elke viering werd **samen koffie gedronken** en daarbij leerden we elkaar beter kennen. Ook bij het ontbijt en het eten (twee keer per dag warm) zijn veel vriendschappen ontstaan/ gegroeid en/of opgebloeid. Het ging eigenlijk vanzelf. Doordat je een week zo intensief met elkaar optrekt hoor je veel verhalen van iemands leven, verdriet en vreugde.

In de groep van Raalte zaten ook **drie acolieten uit Dalfsen** met twee moeders, het was fijn om hen ook even een avond te ontmoeten. **Alle acolieten zagen we bijna elke viering in functie** en dat is zo prachtig om even die bekende gezichten te zien.

Vermoeiend

Wij zaten in **hotel L' Europe**, ongeveer 1 kilometer lopen van het Heiligdom. Dat was goed te doen. Dat stukje wandelden we elke dag zeker drie keer op en neer. Op donderdag gingen we naar de **Pyreneeën** en daar kon iedereen die graag wandelt zich nog meer uitleven. Prachtige vergezichten, watervallen, sneeuw op de bergen en een kabbelend beekje waren onze beloning. Aan het eind van de reis moesten we concluderen dat de meesten van ons slechter liepen dan voordien. 😊 Blijkbaar heeft het niet alleen mentaal maar ook fysiek veel van ons allemaal gevraagd.

Nagloeiend

De week werd afgesloten met **een viering met onze eigen groep in Chapelle Notre Dame des Doulleurs waarin pastor Ria Doornbusch voorging**. Bijzonder daarbij was, dat zij eerst geweigerd werd om voor te gaan in de kapel omdat zij een vrouw is. Ze moest maar een pastoor vragen: “er lopen er hier genoeg” kreeg ze te horen. We zijn blij dat de viering toch doorgang kon vinden en gingen na deze mooie bijeenkomst met goede moed op weg naar de kaarsenkapel waar we allemaal nog een laatste kaarsje hebben aangestoken en een laatste groet konden brengen aan de grot.

Pastor Ria heeft ons daarbij goed begeleid en aan het denken gezet.

Nu we terug zijn in onze eigen omgeving kunnen we **dankbaar terugkijken** op een prachtige reis die we niet gauw zullen vergeten en waar we nog lang van zullen nagloeien.

Hartelijk dank aan onze reisbegeleiding Janny, Lies en Ria en iedereen die deze reis tot een prachtige ervaring heeft gemaakt.

Avé!

Inge Haarman

Pastoraal artikel

Routekaart

Eerst had ik boven dit artikel willen schrijven: ‘plussen en minnen’. Maar toen ik gisteren – zondag 7 mei – onze diaken Richard Meijer hoorde spreken over een ‘routekaart’, besloot ik – met dank aan hem voor deze inspiratie – te kiezen als titel voor dit artikel het woord: “*routekaart*”. Deze ‘*routekaart*’ doet me denken aan de weg, die ik tot nu toe mocht gaan. Onlangs ben ik terug geweest in de Mariakerk (officieel: “Onze Lieve Vrouw Tenhemelopneming”) in Zuid Berghuizen. Dit is een wijk van Oldenzaal, een ‘dorp in de stad’, zoals ze daar trots zeggen. Voor mij is dit ‘heilige grond’, want ik ben er geboren en getogen. In de Mariakerk ben ik gedoopt, heb ik mijn eerste heilige communie gedaan, heb ik het vormsel ontvangen, ben ik lector/acoliet geweest en heb ik ook een eerste Heilige Mis mogen opdragen. Op deze plek, die mij lief en dierbaar is, heb ik dus heel wat voetstappen liggen. Helaas zal deze kerk binnenkort aan de goddelijke eredienst onttrokken worden. Gisteren, zondag 7 mei, was er de laatste eucharistieviering. Twee weken eerder, op zaterdagavond 22 april, mocht ik er – op mijn eigen verzoek – nog één keer voorgaan in de Heilige Mis. Samen met velen mocht ik omzien in dankbaarheid, naar velen, die ik op mijn weg door het leven mocht ontmoeten. Het evangelie van de Emmaüsgangers was zeer toepasselijk:

mijn weg door het leven was niet altijd glad geplaveid. Maar onderweg heb ik velen mogen ontmoeten, die vertrouwen in mij stelden en die ervoor zorgden, dat ik 'aan de gang kon blijven'. In al deze 'reddende engelen' zie ik Gods nabijheid, en ook de voorspraak van Maria. Hierbij mocht ik in deze viering – samen met de andere kerkgangers – dankbaar stil staan.

Van harte hoop ik, dat dit 'omzien' in dankbaarheid mij ook kracht en moed mag geven voor de weg, die ik verder mag gaan door het leven. Van het 'concert des levens' krijgen we geen program. En ook op de 'routekaart van ons leven' zijn wel eens onderbrekingen, die tot 'omleidingen' leiden. Zulke onverwachte gebeurtenissen maken me wel eens somber. Wie had kunnen denken, dat in het voorjaar van 2020 door het coronavirus de hele wereld plotseling kwam stil te vallen? En wie had kunnen vermoeden, dat we, op Bevrijdingsdag 2023, als thema zouden hebben: '*leven met oorlog*'? Veel van wat zo vanzelfsprekend was, is op losse schroeven komen te staan. We weten het even niet meer en hierdoor komen we in de 'overlevingsmodus' te staan. De lontjes worden steeds korter, met een 'vechtcultuur' als gevolg. Ik moet U bekennen, dat ik met de spanningen, die dit oproept, niet altijd even goed kan omgaan. Zelf heb ik behoefte aan planning en structuur; vastigheid is voor mij het beste. Ik verlang naar verbinding en vrede. En hierin ben ik volgens mij niet de enige. Hiermee troost ik mij.

Soms is strijd misschien onontkoombaar. "*Heilige woede*" moet er ook wel eens uit en kan over en weer tot nieuwe inzichten leiden. Van harte hoop ik dat, zoals God Zich heeft ontfermd over de beide Emmaüsgangers, ook wij naar elkaar kunnen blijven omzien. Dat we niet terug hoeven naar 'af'; maar dat er een 'routekaart' beschikbaar zal blijven, die ons de weg mag wijzen naar onze uiteindelijke bestemming. Diaken Richard Meijer toonde zich dankbaar voor de Heilige Geest, die hem op zijn diaconale weg telkens weer inspireert. Dat de Heilige Geest ook U en mij de weg mag blijven wijzen! We vragen dit op voorspraak van Maria, onze moeder, door Christus onze Verrezen Heer. Amen.

Pastoor André Monnikhof